

Første næstformand (Knud Østergaard):

Vi forbereder os psykisk på at tage fat på anden omgang, men foreløbig er vi ved de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Nu ved jeg godt, at der er mange opfattelser i Det Konservative Folkeparti af, hvem man ønsker at samarbejde med. Jeg ved også godt, hvilken mening justitsministeren har om den sag, men derfor synes jeg ikke, der er nogen grund til, at justitsministeren går herop og bebrejder – sådan følte jeg det i hvert fald – i en særdeles syrlig tone Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre, at de er enige. Jeg synes faktisk, at den borgerlige regering burde glæde sig over, at der på dette punkt er enighed imellem Det Radikale Venstre og Fremskridtspartiet. Er det ikke det, den borgerlige regering har haft sådan et svært dilemma om, idet der var et parti, som ikke ville samarbejde med Fremskridtspartiet? Ministeren nikker, men det var noget andet, som kom oppe fra denne talerstol.

Jeg vil gerne bebrejde justitsministeren i så stærke vendinger, jeg overhovedet kan, at man ikke fuldt ud tilslutter sig dette forslag. Det er rigtigt, som hr. Jørgen Estrup sagde, at man kan bare vente og vente og vente, og det næste forslag, vi skal behandle, har også ladet vente ualmindelig længe på sig. Arbejdsministeren er gået over tiden, og der er kommet et mislykket barn ud af det!

Jeg synes, det er helt utroligt, at man ikke bare tilslutter sig disse forslag, der kommer fra Det Radikale Venstre. Fremskridtspartiet giver fuldt og helt tilslutning til disse forslag, og det burde regeringen faktisk slutte fuldt og helt op om, så vi kunne få en ende på det her, som ingen borgere i Danmark synes er rimeligt undtagen altså dem, som på en eller anden måde er organiseret i de forskellige socialistiske partier. Men det er trods alt en minoritet i den danske befolkning.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Min glæde over syndere, der omvender sig, er altid uendelig, og det tænkte jeg på, da jeg hørte disse meget smukke toner imellem Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre. Det var ikke spor syrligt. Jeg vil da gerne på ny doku-

mentere – jeg ved ikke, på hvilken måde det skal foregå – min meget store glæde over, at man således finder hinanden i de to partier. Det kan vi måske have megen gavn af på en række andre områder, men det kan vi vende tilbage til. Nu ved vi i hvert fald, hvor godt klimaet er imellem dem, og det synes jeg er en væsentlig ting.

Så skal jeg blot sige, at mit råd til regeringspartierne er ganske klart. De skal arbejde med på noget, der fører til et lovforslag vedrørende de to beslutningsforslag, Det Radikale Venstre har fremsat. Der skal ikke herske nogen uklarhed med hensyn til, hvordan rådet er. Det er regeringens opfattelse, at vi ikke alene ser positivt på de to emner, der er nævnt her, men også er indstillet på lovgivning. Jeg skal ikke bestemme fremgangsmåden, så hvis man f.eks. i denne samling kommer med en beretning, der giver klarhed, fra et flertal i udvalget om, hvordan man skal udforme et lovforslag, vil vi i Justitsministeriet hellere end gerne udforme et sådant lovforslag. Mere positivt kan det vel ikke blive, selv ikke for hr. Jørgen Estrup.

Kaj Poulsen (S):

Først skal jeg udtrykke min usigelige glæde over at se, hvordan regeringen og dens parlamentariske grundlag har det med hinanden. Det synes jeg er interessant. Hvis det parlamentariske grundlag mente noget med alle de alvorlige ord, de har sagt, ved de godt, hvordan de kan få det gennemført. Med den tillid, vi har til regeringen, har vi intet imod det.

Må jeg have lov til at sige til hr. Jørgen Estrup, at det ikke hjælper at beklage sig over de mange gentagelser. Gentagelserne må jo komme, når et forslag bliver fremsat mange gange. Hr. Jørgen Estrup kan da ikke forlange, at partierne i Folketinget ligesom Det Radikale Venstre skal skifte standpunkt efter, hvad dato det er. Når man har genbrug, hvad forslag angår, må man vel også regne med, at ordførertalerne stort set bliver genbrug, selv om jeg må indrømme, at jeg forsøgte at bruge andre ord, end vi har gjort hidtil, fordi jeg syntes, det var lidt tomt bare at henvise til de syv andre ordførertaler, som har været holdt.

Jeg vil også sige til hr. Jørgen Estrup, at vi, når mit partis formand i november måned 1987 på LO's kongres meddelte, at man syntes, man skulle til at gøre noget ved det, mener det, og